

a meg med en gang slå fast at noe høstmenneske har jeg aldri vært. En rett ut sagt deprimerende årstid forbundet med kommende kulde, regn, snømåking og den uunngåelige leteaksjonen etter høstaccessoirene, altså hansker, sko, snøskuffe og for ikke å glemme - skitustyre. Det er mye skismurning lagret på hittil ukjente steder. Rengjøring og borttrykking av årets hagesesong hører heller ikke til favorittaktivitetene.

Men så, i de senere år, har det skjedd noe. Ettersom hageinteressen har tiltatt og arbeidsmengden økt, (i og med at jeg absolutt ikke anlegger noen latmannshage), merker jeg en ørliten forandring i min holdning til den inneværende årstid. Det skal bli deilig med en pause. Rett og slett helt herlig å slenge seg ned på sofaen når frost og snø setter en effektiv stopper for bedluking, skiferlegging og gressklipping. For ikke å snakke om løkene som ender med å måtte bli hamret ned i tela i en frisk kuling fra nordvest. Sender en medlidende tanke til helårshagemenneskene der ute i verden. Nå kan jeg tillate meg å være lei.

Etter en periode i hagedvale, begynner det på mystisk vis å dukke opp stabler med hagebøker og blader. Man begynner å skrive lister, og selv om jeg hvert år sier at i år blir det ikke sådd en dritt, havner man plutselig og helt uforvarende inn på nettsidene til ymse frøfirma. Det er jo så spennende med disse frøene. Tørkedøden, lysmangel, prikling, herding og plassmangel er fjernt og glemt. Samme gjelder mangel på såjord (butikken er fri), mangel på såpotter (spis mer yoghurt). Og familie som snubler i såpotter hvor de enn måtte befinne seg (kan de ikke sitte stille??) Familie som i mange tilfeller stiller seg totalt uforstående til gledeshylene når en bitteliten spire omsider og etter trusler og bønner dukker opp. Denne gleden som ofte kun kan forstås og deles med andre hagetullinger. Et møte mellom oss hagegale med andre, mer normale mennesker, tilstede blir lett en surrealistisk opplevelse. Man blir så lykkelig for å møte noen som skjønner poenget at andres hoderysting blir glatt oversett.

Høst og vinter er også en ypperlig tid for å utvikle nye diller på plantefronten. Denne høsten har for meg resultert i et akutt behov for pryddress. Årsaken til dette er noe uklar, men sannsynligvis har jeg sett noe i sommer, tatt et mentalt notat, og så, i en tilstand av halvveis koma på sofaen slår dette notatet ned med overveldende kraft. Så langt har det blitt en relativt kort ønskeliste, men bok om emnet er plutselig bestilt og favorittlisten øker i lengde.

Da vet vi hvordan fortsettelsen blir.

Fjorårets dille var canadiske roser, året før der hosta.

Resultatet av denne stunthagingen blir selvfølgelig at den overordnende plan for hagen (hvis den noensinne egentlig eksisterte) blir temmelig utvannet. En dille, bokstavelig talt i full blomst, lar seg nemlig ikke så lett stoppe. Den lever sitt eget liv selv om elementer fra forrige dille

Oktober 2007 - Høstlige aktiviteter

Skrevet av Potentilla

søndag 30. september 2007 23:00 - Sist oppdatert mandag 09. februar 2009 21:57

fremdeles ikke er i jorda. Jeg har forsont meg med at slik er det bare, og spenningen når frøposer fra hele verden dumper ned i postkassa ville jeg absolutt ikke unnvært. At det kan bli litt for mange innimellom skal jeg ikke legge skjul på, men de har det helt greit i kjøleskapet. Hyggelig for leverposteien med litt selskap. Dessuten har man tid til netthaging på denne årstid og utenlandske såanvisninger kan det være greit å få litt assistanse med. Ekspertisen er bare noen tastetrykk unna, og selv om læringskurven kan virke noe bratt i starten er det ingen grunn til engstelse.

Men snart kommer snøen og siste runde med panikkhaging må unnagjøres før jeg i fred og ro kan rusle på posten og hente det som garantert ikke blir årets siste hageinnkjøp - prydgressboka. Den kommer til å få en viss innvirkning på den tidligere nevnte ønskeliste og jeg kan ikke tenke meg en bedre måte å fordrive mørke, våte høstkvelder på enn å planlegge hvor nyanskaffelsene skal plasseres og hvem de skal få som naboer. At det kommer til å bety (i mitt tilfelle) steinbæring og jordutskiftning i stor stil tas ikke hensyn til på dette tidspunkt. Med våren kommer energien og den uunngåelige leteaksjonen etter våraccessoirene (jord, gjødsel, krukker osv.) er en adskillig mer lystbetont affære enn den jeg har gjennomført nå.

-Man bare gleder seg.